

Isidorus de regis.

Lab.

*Qui regnare fecit hypocritam
ppter peccata populi. trascen-
te enī dō. talem rectore po-
puli suscipiunt. quale p pec-
cato merent. Non nūquā p
malicia plebis. etiā reges mu-
tant. & qui ante uidebant
ē boni. accepto regno fi-
unt iniqui. **Decadem re.***

*xxxviii.
Exdictis edē.*

*Quirecte uit̄ regni potes-
tate. na se p̄stare omnibus
deb̄. ut quanto magis hono-
ris celsitudine claret. tanto
semetipso m̄t̄ humiliat. p̄
ponens sibi exemplū humili-
tatis dauid q̄ defūs meritis
n̄tumuit. sed humili sese
deiciens dixit. Iūlis incedā
& uilis ap̄ parebo ante dm̄
q̄ elegit me. Quirecte uit̄
regni potestate. formā uisti-
cię factis magis quā uerbis
instituas. iste nulla p̄spira-
te erigit. nulla aduersitate
turbat. N̄ innitit̄ p̄ prius uiri
bū. nec adnō recedet̄ cor eius.
Regni fastigii. humili p̄ fidet̄
animo. n̄ cū delectat iniquitas.
n̄ inflamat cupiditas. sine
defraudatione alicuius ex*

*paupere diuitias facit. & qd̄
uixia potestate aptis extor-
quē poterat. sepe misericor-
dīe dōmī & donat. Dedit dī
principib. p̄sulatū p̄ regimi-
ne populoꝝ. & illis eos p̄cē uo-
luit. cū q̄b una ē eis nascendi
moriendiꝝ ē ditio. Prodesse
ergo deb̄e populis principat̄.
n̄ nocere. nec dominando p̄
mere. sed ē discernendo c̄su-
lere. ut uere sit utile hoc po-
testatis insigne. & donū dī p̄
tuicione uitant̄ m̄broꝝ xp̄i.
Membra enī xp̄i. fides sunt po-
puli. quos dū ea potestate
accipiunt. optime regunt.
bonā utiq uicissitudine dō lar-
giori restituunt. Bonus rex
facilius adiusticiā ad delictū
transfert. ut nouerit hoc etiā
casū illud p̄positū. In p̄posito
cī etiā deb̄e nūquā egredi auc-
ritate. Qd̄ situabat casu etiā
genit. mox resurgere.*

*Plerūq̄ **De patientia regum.** Exdictis edē
princeps iust̄ cū maloꝝ erro-
res dissimulare nouit. n̄ qd̄
iniquitati cox c̄sentiat. sed qd̄
aptū tēpus correctionis expec-*